

ПРОТОКОЛ

№ 218

гр. Пазарджик, 20.05.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Димитър П. Бозаджиев
Елисавета Радиана

при участието на секретаря Нели Ив. Въгларова
и прокурора Г. Хр. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Елисавета Радиана Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225200600052 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:22 часа се явиха:

Жалбоподателя-подсъдим **П. П. Б.** се явява лично. За него се явяват адв. Р.К. и адв. Ц.Ч. – редовно упълномощени от първата инстанция.

Частният обвинител и граждански ищец **И.Н.Б.** – уведомен чрез повереника си, не се явява. За него се явява повереникът му адв. Ч.Ч. – редовно упълномощен.

Явява се прокурор К.

Явяват се и вещите лица д-р Б.П. и д-р Р.П..

Становище на страните по хода на делото.

ПРОКУРОР: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Ч.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Ч.: Да се даде ход на делото.

**НЕ ПОСТЪПИХА ИСКАНИЯ ЗА ОТВОД НА СЪДЕБНИЯ СЪСТАВ,
ПРОКУРОРА И СЕКРЕТАРЯ**

Съдът намира, че не е налице процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Сне се самоличността на вещите лица, както следва:

Б.Х.П. – ** г., българин, бълг. гражданин, женен, неосъждан, с висше образование, без родство със страните по делото.

Р.И.П. – ** г., българин, бълг. гражданин, женен, неосъждан, с висше образование, без родство със страните по делото.

На вещите лица се разясни наказателната отговорност по чл. 291 от НК.

ПРИСТЪПИ СЕ КЪМ ИЗСЛУШВАНЕ на заключението на вещите лица по допуснатата съдебно-медицинска експертиза.

В. Л. Д-Р П.: Поддържам заключението.

В. Л. Д-Р П.: Поддържам заключението.

ПРОКУРОР: Да се приеме заключението. Аз нямам въпроси към експертизата. Нямам искания.

АДВ. Ч.: Да се приеме заключението. Нямам въпроси към вещите лица. Нямам искания.

АДВ. К.: Нямам въпроси. Считаме, че заключението е непълно, поради което молим да не го приемате. На първо място, доколкото имам информация, пострадалият И.Б. не е бил обективно прегледан и не са констатирани описаните нарушения и според нас тази експертиза е „копи-пейст“ на представената първоначална експертиза в Районния съд. И не само това. Ние твърдим, че няма престъпление по чл. 129 от НК. Да не се приема експертизата. Той не е бил обективно прегледан, за да се установи именно това: налице ли е избиване на зъби, т.е. средна телесна повреда по чл. 129 от НК, и съответно, ако има счупване – така, както са и предпоставките на едно Постановление на Пленума на ВС № 3/27.09.1979 г. Нашето искане е да не се приема тази експертиза, да се поставят допълнителни задачи – тези, които подробно сме описали още пред първоинстанционния съд в протокола от съдебното заседание, когато сме я поискали.

АДВ. Ч.: Бих искала да задам въпроси на вещите лица. *Каква*

медицинска документация, освен препоръчаното и платено от Б. удостоверение, вещице лица са ползвали? Така е описано в експертизата.

В. Л. Д-Р П.: Единствено удостоверението от съдебен лекар сме ползвали като медицински документ, въз основа на който градим впечатленията и изводите си. Оттогава - от инцидента - досега е минало доста време и той вероятно е лекувал своя зъб, положението е променено.

Д-р П. ще каже какви са методите, по които може да се осъществи това нещо. Сега, ако го видим, ние вече ще имаме променена ситуация и няма да видим счупения зъб на нивото на венеца.

В. Л. Д-Р П.: По принцип експертизата по писмени данни е достатъчна, тъй като самата фрактура до нивото на венеца предполага една загуба на зъба в последващ етап. Базата, на която градим фактическите си изводи, е това съдебно-медицинско удостоверение от д-р А.. Достатъчно силна е фрактурата по посока и характер, за да може да счупи зъба в пришеечната му част. За лечението на зъба винаги е с последващо умъртвяване със загуба на венечна и костна тъкан, загуба на естетични и функционални показатели. Изгражда се зъба, ако е възможно. При преглед вече се преценява, дали това е възможно – ние не сме го прегледали. Това вече касае оздравителния и възстановителен процес.

В. Л. Д-Р П.: Всъщност той е оздравителен, а не възстановителен процес.

АДВ. Ч. (въпрос): *Д-р П., като така подробно сте цитирали жалби, искиви молби и пр., защо не сте цитирали в експертизата показанията на самия пострадад в съдебно заседание пред Районния съд, които Вие чухте, и където пострадалият заяви, че му е поставена пломба на липсващия зъб? Съдебното заседание е от 14.09.2021 г., протокол на стр. 8, абзац 4 и надолу.*

В. Л. Д-Р П.: Така или иначе зъбът става ясно, че е изграден, ако това, което е заявил в съдебно заседание на 14.09.2021 г., е истина. Бъркат се понятията пломба с изграждане с фотополимер. Всъщност това, което той е обяснил, представлява изграждане на зъба.

АДВ. Ч. (въпрос): Записано е в експертизата от д-р П., че е ползван снимков материал. *Снимков материал на кое, докторе, защото по делото снимков материал няма? На зъба ли имахте снимков материал?*

В. Л. Д-Р П.: Няма снимков материал на зъба и не сме гледали такъв.

В. Л. Д-Р П.: Не става въпрос за диск, който съдържа медицински данни, а за самия инцидент. Има такъв диск за самия инцидент, аз съм го гледал. Това съм имал предвид, като съм казал, че са ползвани снимки.

АДВ. Ч.: В експертизата се произнасяте по характера на телесните увреждания. *Къде ги видяхте тези телесни увреждания, при положение, че не е извършен никога преглед – нито по време на делото в първоинстанционния съд, нито сега?*

В. Л. Д-Р П.: По съдебно-медицинското удостоверение.

АДВ. Ч. (въпрос): *Искам да попитам д-р П., какво представлява израза, че се затруднява дъвкането във фазата на отхапване?. Има ли въобще такава терминология? Отхапването част от дъвкането ли е?*

В. Л. Д-Р П.: Дъвкането е процес най-общо, създаден е от 4 фази. Първата фаза е отхапване. Втората фаза е оформяне на захапката. Третата фаза на дъвкателния акт е с помощта на езика и бузите - придъвкване и оформяне на захапката. Четвъртата фаза е преглъщане. Във фазата на отхапването участват предните горни 6 зъба и долните 6 зъба. Във фазата на раздъвкването и смачкването на храната участват дисталните зъби – това са предкътниците и кътници. Мъдреците никога не влизат в дъвкателния акт. Оформянето става с помощта на мускулите на езика и бузите, а преглъщането е с гълтача – фаринкса. Това е целият дъвкателен акт, изнесен по фази от медицината.

АДВ. Ч. (въпрос): *При обикновен преглед би ли могло да се установи поставянето на пломба или въобще какво е извършено по отношение на зъба, или е необходимо някакво специално изследване – рентген или скенер?*

В. Л. Д-Р П.: Първичен преглед се осъществява в стоматологичен кабинет. Преглеждат се всички зъби, както венците, така и бузите, и устните, и езика. При този преглед може да се установи дали е поставена пломба.

АДВ. Ч. (въпрос): *За това изграждане на зъба при обикновен преглед може ли да каже стоматологът какво е това изграждане?*

В. Л. Д-Р П.: В случая, когато ние търсим да видим какво е състоянието и на самия корен, защото на практика корена ние не можем да го видим, когато се прави предварителния преглед от стоматолога или от съдебния

лекар, затова е необходимо може би и рентгеново изследване, за да се види дали съществува този корен и е надграден зъба, или такъв корен няма.

АДВ. Ч.: Нямам повече въпроси. Ще моля да не се приема експертизата. Същата не отговаря на изискванията на закона, а експертното заключение, имам предвид чл. 152 от НПК - как вещите лица ще привнасят чуждо свидетелстване, вместо да извършат необходимите изследвания. Вещото лице е длъжен да даде заключение относно характера на телесната повреда, а не правната му квалификация. Старата експертиза, както каза и колегата, по нищо не се различава от тази и считам, че продължава да съществува основателно съмнение относно характера на телесната повреда, което беше и причина да назначите тази експертиза. Сега, след приписване на предишната експертиза, дали е изяснен въпросът? Не считам, че е. Считам, че д-р П. не успя да помогне за изясняване на този въпрос. Поставям под съмнение неговото желание за това. Както споменах, той е вещо лице по две обратни дела. Не е обективна експертизата.

АДВ. К. (въпрос): Аз ще бъда конкретен. Въпросът ми е към д-р П.. Тъй като доста решения на Върховния съд правят разлика между „счупване“ и „избиване“ от една страна, и второто нещо - затруднена ли е функционалността след поражение върху зъба, искам да попитам в каква степен (ако има някакви степени) е засегната функцията на дъвченето и говоренето, а не отхапването, защото Вие обяснихте, че отхапването е част от дъвченето, с което аз не съм съгласен, но тези възражения ще си ги направя евентуално в пледоарията си. *До каква степен затруднява това счупване дъвченето и до каква степен се затруднява говоренето?*

В. Л. Д-Р П.: Това е основен дъвкателен зъб. Първите зъби определят естетиката на цялата фронтална област, второто е -говорният акт на човека. Има вокални звуци, които са лабиални, дентолабиални и чисто вокални. Всичките звуци, които са дентолабиални като „с“, „з“, „р“, където участват и устните, се губят при дефицита на фронтален зъб. Колко е затруднен дъвкателният акт, е въпрос на интерпретация във времеви характер. Когато е затруднен над 30 дни, тогава се смята, че има изменение на прилежащите кости и венечни тъкани, тяхната ангиоматоза и тяхното хранене с неблагоприятна прогноза за загуба на зъба. Това е разликата между избиване и счупване до нивото на венеца. Приел съм, че има повече от 30 дни

затруднения в случая, която оценка е дадена и от съдебния лекар.

В. Л. Д-Р П.: При наличие на антагонист на долната челюст, липсата на зъб на гората челюст съответно, означава, че дъвкателният акт е нарушен.

Терминологията „**избиване на зъб**“, която е правна и ние използваме като квалификация – тя даже е „**избиване на зъби**“ – така пише в нашите книжки. В случай счупеният зъб се приравнява към избиване на зъб. Затова не бива да се прави някаква аналогия, че има неточност между едното и другото, защото просто то влиза в тази квалификация.

В. Л. Д-Р П.: Да, така е, когато е до нивото на венеца и когато е засегнат нерва на зъба - пулпа, както е в случая, тъй като едно последващо умъртвяване в какъвто и да е аспект, нарушава храненето на тъканите около зъба.

АДВ. К. (въпрос): *Ако сте установили, бихте ли ни казали до каква степен и има ли изобщо някакво предишно заболяване на този зъб с оглед неговото разпадане под въздействието на различни други фактори?*

В. Л. Д-Р П.: Взели сме предвид възрастта на пациента – 23 години. Взели сме предвид, че в границата от 21 до 25 години съзъбието е най-здро и не страда от патологични изменения, а и няма данни за такива в случая. Няма как да разберем за данните, тъй като трябва да има медицинска документация, която да е прикрепена по делото, а такава няма. Не сме преглеждали и не сме изисквали зъбен статус на пациента преди инцидента. Нямаме право да получаваме такава информация.

АДВ. К. (въпрос): От разпита на вещите лица и от представената съдебно-медицинска експертиза, която е нова за сегашния съдебен състав, аз считам, че не са изяснени тези въпроси. Мисля, че допълнително се налага да се извърши не само личен преглед, а се налага допълнително да се извършат и рентгенови изследвания, за да се види до каква степен корените са били живи и какво е станало, има ли щифт към настоящия момент за изграждане, защото изграждането на един зъб става само с изграждане на основата (поне доколкото съм запознат). В случая се говори за някаква пломба. *Дали става грешка във виждането на пострадалия, че му е сложена пломба, или действително при изграждането е сложена пломба, за да видим до каква степен е била нарушен корена на този зъб, та се налага умъртвяване и т.н.?*

В. Л. Д-Р П.: Квалификацията не би се променила при положение, че се извърши един следващ преглед в смисъла, в който настоява защитникът.

В. Л. Д-Р П.: Държа на възрастта на пациента и на съзъбието, което имат младите хора, така че не смятам, че прегледите и изследванията биха променили квалификацията на самата травма. Единствено можем да намерим други травми.

ПРОКУРОР: Вещите лица бяха повече от изчерпателни и ясни. Не считам, че е необходимо да се назначава допълнителна експертиза. Освен това, не виждам правно основание, по силата на което един пострадал може да бъде задължен да отиде на рентгеново изследване и да го облъчват с рентгенови лъчи. Моля посочете правното основание, ако той не желае да отиде на лекар – на рентген – да бъде задължен да го направи.

АДВ. Ч.: Аз считам, че искането е неоснователно. Поддържам казаното от представителя на държавното обвинение. Още повече, че доколкото си спомням, в предишното съдебно заседание те казаха, че не държат искането си за допълнителните въпроси към съдебно-медицинската експертиза. И сега да се поставят въпроси, защо не са отговорили на тези въпроси и защо не са направени тези изследвания, ами защото другата страна не е държала на тях.

Съдът, след съвещание, прие претенциите на защитниците за поставяне на нова задача към авторите на изготвилите депозираното днешно заключение, за неоснователни.

На първо място, съвсем неубедително в искането, експертизата беше оспорена по отношение на нейната обективност с довода за липсата на извършен непосредствен физичен преглед на пострадалия и липсата на събрана информация за зъбния статус на пострадалия до момента на инцидента.

Подробното изслушване на двамата експерти в днешното съдебно заседание и също толкова подробното на съдебния лекар при първоинстанционното разглеждане на делото, както и нарочните отговори на въпросите дали събирането на допълнителна информация по смисъла на искането на защитата ще промени становището относно характера на телесното увреждане, даде основание на съдебния състав да приеме, че събраната по делото информация е била подробно обследвана от експертите,

преценена, и в съответствие с нея е изготвено заключението, което по отношение на квалификацията на характера на увреждането не би претърпяло изменение с извършване на допълнителен физичен преглед и събиране на информация за зъбния статус на подекспертния.

Съдържанието на заключението, както и информацията от непосредствения разпит на експертите, не може да мотивира извод, че заключението не е обективно, пълно, ясно, и че възникват съмнения за неговата правилност и обоснованост.

В този смисъл Съдът не намира, че следва да реагира с допускане на допълнителна или повторна експертиза по смисъла на чл. 153 от НПК. Не следва, предвид горното обсъждане, и поставяне на нова задача.

Следва да се приеме настоящото заключение и да се оставят без уважение формулираните по-горе искания на защитниците, касаещи експертизата.

По тези съображения, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на защитниците, формулирани от тях по-горе досежно експертизата.

ПРИЕМА заключението на съдебно-медицинска експертиза, изготвена от вещите лица съдебен лекар – д-р Б.П. и хирург-стоматолог - д-р Р.П..

ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение на вещите лица д-р Б.П. и д-р Р.П. в размер на по 220,00 лева за всеки един от тях, съгласно представените справки-декларации, както и в размер на по 70,00 лева за явяване, изслушване и отговор на поставените им допълнителни въпроси и изслушване на изготвеното заключение.

ПРОКУРОР: Нямам искания по доказателствата. Да се приключи делото.

АДВ. Ч.: Също нямам други искания. Да се приключи делото.

АДВ. К.: Нямам искания по доказателствата. Да се приключи делото.

АДВ. Ч.: Нямам искания по доказателствата. Да се приключи делото.

Съдът счита делото за изяснено, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ И

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОР: Уважаеми окръжни съдии, считам, че се касае за престъпление по основния състав на чл. 129 от НК. Не е налице състояние на афект по следните съображения: Безспорно е установено, че между пострадалия и подсъдимия има 2 инцидента. Между тези 2 инцидента има времево разстояние от няколко минути, има и физическо разстояние, което е необходимо да бъде изминато от първия инцидент на паркинга до офиса на куриерската фирма, където е станал втория инцидент. Състоянието на афект може и да е възникнало при първия инцидент, но то не може да продължи толкова дълго във времето, защото първият инцидент вече е приключил. Спорещите страни в инцидента са се разделили и всеки е поел по своя път – пострадалият е поел към офиса, а малко по-късно след него е тръгнал подсъдимия, за да си отмъсти за първия инцидент. Липсата на афект обуславя основния състав на престъплението по чл. 129 от НК. В този смисъл считам, че е необходимо постановяване на нова присъда, с която да отмените първоинстанционната и да признаете подсъдимия за виновен.

АДВ. Ч.: Уважаеми окръжни съдии, на първо място поддържам подадената жалба. Аз считам, че от анализа на установените по делото доказателства, се установява действително по един безспорен и категоричен начин, че подсъдимият следва да бъде осъден по основния състав на чл. 129 от НК. Подробно в допълнението към нашата въззивна жалба сме изложили съображения защо е така.

Считам, че анализът на доказателства, които се установяват по един безспорен и категоричен начин, не установиха наличието, както на юридическия критерий, така и на медицинския критерий – така, както и представителя на държавното обвинение застъпи пред Вас в своето становище, че са налице по отношение на физиологичния афект. Какво имам предвид?

За да приеме първоинстанционният съд, че са налице тези обстоятелства, е приел, че непосредствено преди това моят доверител е обидил тежко и е упражнил насилие по отношение на подсъдимия. Но аз

считам, че това е направено при едни съществени нарушения на процесуалните правила, свързани с оценка на доказателствата, които са събрани на досъдебното производство, което води до неправилните фактически констатации, а оттам се правят и нарушения на материалния закон. Какво имам предвид?

За да постанови осъдителната си присъдата първоинстанционният съд изцяло се е позовал на показанията на свид. Г., Т.М., отчасти на показанията на свид. И.Л., Д.Д. и Н.П., а същевременно отчасти е кредитирал дори обясненията на подсъдимия, като е отказал да кредитира показанията на Б.Г..

Внимателният прочит, обаче, на тези показания, обсъдени отделно и в съвкупност, ако ги анализирате, ще направите извод, че първоинстанционният съд превратно е тълкувал тези свидетелски показания, като дори при една формална логика, каквато се прилага в наказателното производство, и ако беше изпълнил своите задължения, визирани в НПК, и е обсъдил показанията на тези свидетели, не само, които се покриват, а и които си противоречат, щеше да стигне до извода, че са налице две групи свидетелски показания – от една страна показанията на Х.Г. и Т.М., които бяха посочени именно от подсъдимия, и то забележете – едва в стадия на съдебното следствие, тъй като те не бяха разпитани и не бяха сочени от тях на досъдебното производство, изведнъж тази свидетели се появиха отнякъде и казаха, че имат някакви преки впечатления. От другата страна са случайните минувачи, които са били там – И.Л., Д.Д., Б.Г. и Н.П., които няма нищо общо с моя доверител, докато тези други двама свидетели са безспорно приятели на подсъдимия.

Ако първоинстанционният съд беше анализирал тези показания на Х.Г. и Т.М., щеше да стигне до извода, че сами по себе си те си противоречат. Какво имам предвид?

Има толкова много детайли, установени в техните показания, които толкова се различават и касаят основния предмет на делото. Самият Г. твърди, че когато Б. е пристигнал, е спрял пред автомобила на Б., докато другият свидетел говори, че е спрял зад автомобила (неговата предница е отишла зад автомобила на Б.). Г. твърди, че Б., когато е слезнал от автомобила, е тръгнал веднага км пазара – в посока към Е., и според него, ситуацията се е развила зад зоомагазина, докато другият свидетел М. твърди, че след като Б. е слезнал

към автомобила, той въобще не е тръгвал към пазара, а напротив – Б. е слезнал и се е насочил към Б., там на място се е развила цялата ситуация, като според тези показания на М., именно там са нанесени и обидните думи, там е станал и побоя, за който твърди, че е паднал пребит – дори изпаднал в безсъзнание, докато Г. твърди, че тази ситуация се е развила зад зоомагазина. В същия момент дори М. беше категоричен, че Б. не е предприел каквито и да било действия, най-малко не се е местил от там и не е последвал Б. в посока към зоомагазина, а е останал там на място и е продължил да търси начин – по какъв начин да бъде избегнат автомобила на Б., за да премине, така че именно тези двама свидетели, за които се твърди, че са свидетели и очевидци на тези факти и обстоятелства, интерпретират установената фактическа обстановка по един съвсем различен начин, което налага извода по един съвсем различен начин, тези лица въобще не са били там. Не случайно бяха разпитани едва в съдебното следствие. В тази насока, че тези лица не са били там, говорят всички други свидетели – случайни минувачи – И.Л., Д.Д., Н.П., Б.Г., която е била непосредствен очевидец на сергията зад зоомагазина.

Нещо повече - самият свидетел И.Л., който е бил непосредствено спял зад автомобила на Б., казва категорично: *„Аз имах непосредствена видимост какво става пред автомобила на Б.“* Той не е имал видимост зад зоомагазина, но същият е категоричен, че Б., след като е слезнал от автомобила, е тръгнал към пазара и едва чак след 8 минути подс. Б. се е появил с неговата кола, като е спрял непосредствено пред автомобила на Б. и е отворил стъклото, но не за да разговаря със свид. Б. (забележете!), а именно с него – със самият И.Л., като му давал указания как той да измести автомобила, за да може да премине. Казва: *„Аз бях непосредствено там 10-15 минути. Б. не се е появявал през това време“* А именно тук се потвърждават показанията на пострадалия Б., че след това Б. е догонил Б. зад зоомагазина, където му е потърсил сметка и на висок тон е казал: *„Ела да изместиш автомобила“*. Тогава Б. се е обърнал към него и му е казал: *„Можеш да минеш“*. Той пак му е казал: *„Ела да изместиш автомобила!“* с по-груб тон. Тогава той безспорно му е казал: *„Гледай си работата“* и е тръгнал, и е влезнал в „Е.“. Там, в „Е.“ е престоял 4-5 минути и чак тогава се е появил Б., където видно и от записа, влиза във видимо добро състояние - нито е имал никакви наранявания по лицето – така, както се твърди в медицинското, и по най-груб начин – така, както установяват другите свидетели – буквално пребива Б., като го изкарва обаче

отвън – пред „Е.“ – и е продължил да го бие. И именно служителките на „Е.“ са се обадили на телефон 112, дошла е „Бърза помощ“, по-бавно са дошли и полицаите. Но в случая в тази насока са и показанията на свид. Б.Г., която е била там – тя държи сергия на пазара точно на 20-30 метра пред съответния магазин, където е станал инцидента – зад зоомагазина. Казва: *„Аз имах непосредствено впечатление. Чух, защото ставаше скандал на висок глас. Едното момче каза: „Измести колата!“, другият му каза: „Гледай си работата!“ и си тръгна. Нито е имало псувни, нито е имало съприкосновяване“.*

В тази насока И.Л. също е категоричен, че там на място - пред колата (така, както твърди М.) – нито е имало съприкосновяване, нито е имало обиди.

Тя е категорично, че до последно ги е виждала, до когато са се разделили и са си тръгнали. На зададения въпрос, дали тя познава свид. Г. и М., тя каза, че ги познава, но не са били там, така че аз не знам, при тази ситуация, как при анализа на всички тези гласни доказателства, първоинстанционният съд е стигнал до извода, че тази фактическа обстановка, която те очертават, касаеща обидите и насилието по отношение на Б., е установена и която би могла от една страна фактически да обуслови извода за причинения побой в състояние на афект, при положение, че всички други безпристрастни свидетели са категорично и установяват по един категоричен начин една фактическа обстановка.

Нещо повече - първоинстанционният съд си е позволил да постави в основата на своята осъдителна присъда показанията на Д.Д., която беше запитана в съдебно заседание, как, какво е станало, как той е влязъл. Тя първоначално тръгна да казва, че той (Б.) с влизането е тръгнал да търси отговорност на Б. за постъпката му (за вкарването на автомобила) и тогава вече се обърка, но след като бяха прочетени нейните показания, каза, че поддържа това, което е казала на досъдебното производство – че единствените му думи са били: *„Защо така спираш? Ела да изместиш колата! Защо спираш по този начин?“*. Каза: *„Още с влизането си, той беше агресивен, направо нападна Б., изхвърли го. Ние останахме потресени. Даже едвам успяхме да го спрем 3-4 човека“.*

Да се поставят в основата на една осъдителна присъда показания, които

не са поддържани от съответния свидетел, напротив – дори се опровергават от другите свидетелски показания на другите две свидетелки, които са също служителки на „Е.“, и които също установиха, че лицето просто е търсило отговорност на Б., защо така е спирал, а не за това, че го е бил удрял, да се прави едно умозаключение в друга насока, без да има такива показания в тази насока, считам, че е в абсолютно противоречие с визираните в НПК норми при анализ на съответните гласни доказателства.

От друга страна, както казах, има категорични доказателства, че единственото неправомерно поведение е безспорно, че не е спрял, както трябва, но се установи дори и от разпита на подсъдимия в съдебно заседание, че същият, въпреки това спиране (той се извини, че е бил тогава неопитен, млад шофьор, от няколко месеца имал книжка и е управлявал автомобила на дядо му, и не е могъл да го разположи така, както трябва попътено до банката – това го е накарало да спре по този начин), не значи, че този човек трябва да бъде пребиван – така, както се установява от самия запис и от анализа на съответните гласни доказателства.

Не случайно казах, че тези свидетелски показания се подкрепят и от събраните по делото писмени доказателства, както и направения оглед на съответното веществено доказателство – 1 бр. компактдиск, който подробно беше анализиран и гледан, от което се установява, че преди да стане този инцидент – в 12:30 часа в „Е.“ е влезнал подс. Б., след което е излезнал в 12:36 ч., след което в 12:40 ч. едва в „Е.“ влиза Б., и след което 4 минути след това пак влиза Б.. Тоест, по неговите данни излиза, че той трябва да е излезнал от „Е.“, да е отишъл да вземе колата, да направи няколко маневри, да отиде до кръстовището, където първоинстанционният съд е приел, че са станали тези обидни изрази – на кръстовището на пл. „*****“ и „Р.К.“, за където И.Л. цитира, че няма такова нещо, след което да направи маневрите между И.Л. и него, да слезе от автомобила, да го заключи, да последва Б., там да се скарат, Б. да му нанесе удари така, както той твърди, да падне на земята, да изпадне в безсъзнателно състояние (безспорна е практиката, че поне 5 минути ти трябва да се свестиш в едно съзнателно състояние), след което да си отишъл (оказана му е първа помощ от свидетелите – така, както той твърди), след което да отидеш на място и да си в такова състояние, в което видимо от прегледа да няма нищо, са ти нужни най-малко 15 минути, така че

няма как тази ситуация, която е описана от Б., да стане в рамките на 4 минути – просто физически няма как да стане това нещо, което само по себе си, ако приложим принципа на формалната логика, стига до извода, че това, което той поднася пред първия състав, като четете пред Вас той и другите свидетели – Г. и М. какво казват, е израз на една защитна позиция.

Аз считам, че категорично на първо място не се установява да има нанесено каквото и да е насилие спрямо него, и на второ място спрямо него да са отправени такива тежки обиди, за които той твърди, така че считам, че от една страна не е налице този юридически критерий, който визира нормата на чл. 132 от НК, за да е налице причиняване на такава телесна повреда в състояние на афект, тъй като още повече, че самият състав в самия себе си се касае за насилие и тежка обида, които да са достатъчно тежки, които да нанесат тежки последици, както за самия подсъдим-извършител, така и за негови близки. Това обстоятелство въобще не беше изследвано, а е част от обективния критерий на тази норма, за да го приемем.

От друга страна аз считам, както и представителя на държавното обвинение, не мога да приема, че няколко минути след като преди това си се карал с някой човек, ще отидеш и ще бъдеш в такова умопомрачение, така ще ти е стеснено съзнанието, че ти толкова неадекватно да можеш да разсъждаваш със замъглено съзнание, и по един такъв зверски начин да пребиеш един човек и то на публично място пред толкова хора.

Още повече, че такова състояние не бе установено по никакъв категоричен начин, дори от медицинска гледна точка, като считам, че целия този анализ води до извода, че лицето следваше да бъде осъдено по основния състав – така, както беше изнесено от държавното обвинение в първата инстанция. В тази насока поддържам нашата жалба и считам, че следва да бъде изменена присъдата, като се приложи по-тежкия състав.

АДВ. К.: Уважаеми окръжни съдии, аз първо се учудвам, че представителят на прокуратурата иска отмяна на присъдата, без да е подаден протест за това нещо, но нека Вие да прецените процесуалните способности и възможности.

На второ място не мога да се съглася, защото не само ние с колегата го твърдим, а има постановен акт на съд, който е влязъл в сила, по отношение на наличие на една тежка обида. Представихме пред Вас заверен препис на

присъдата, която е влязла в сила. Между другото, само за Ваша информация, тези дни приключи и другото обвинение, повдигнато по чл. 131 от НК по отношение на пострадалия в настоящия процес, с оглед на първата част на това действие по настоящия процес, където по всяка вероятност ще бъде внесен обвинителен акт и ще бъде разгледан от съда, но аз считам, че най-малкото, което е – потвърждаване на тезата, че става въпрос за силно раздразнение от страна на нашия подзащитен, е фактът, че има влязла в сила присъда срещу пострадалия Б. по НЧХД, по което е признат за виновен за нанесена тежка обида спрямо него, родителите му (в частност майка му) и т.н, което смятам, че само този факт е достатъчен да се приеме, че става въпрос за евентуално деяние по чл. 132 от НК, така че в тази насока няма да коментирам повече надълго и нашироко, както колегата си позволи да изяснява кой свидетел какво казал и кой какво е видял. Съдът е постановил присъда на база на всички събрани доказателства.

Моля все пак да имате предвид и всичко това, за което говоря, че е изложено в мотивите на първоинстанционната присъда. Там точно и подробно съдията от първоинстанционния съд подробно е отразил дори и по видеозаписа минутите и секундите – това, което видяхме ние всички по време на първоинстанционния процес, така че в тази насока няма какво друго да се добави. Налице ли са данни по чл. 132 от НК – за такова състояние? Да. Включително и твърденията на колегата, който Ви цитира минутите, когато е влязъл и когато е излязъл, и там всичкото това събитие, както се е развило. Ето защо, по отношение на квалификацията, считам, че поне присъдата, която е произнесена от първоинстанционния съд, е точна. Става въпрос за състояние на силно раздразнение, така че аз няма да вземам повече становище по този въпрос.

По втория въпрос – въпросът е, дали наистина е налице средна телесна повреда по смисъла на чл. 129, ал. 2 от НК и дали счупването на един зъб (говоря за счупване, а не за избиване) и до каква степен нарушава функциите на дъвченето и говоренето? Както казва Върховният съд в едно свое Постановление № 3/27.09.1979 г. на Пленума на ВКС: *„Под избиване на зъби следва да се разбира не само загубата, но и счупване до нивото на венеца или разклащането до такава степен, че изваждането на този зъб да е неминуемо“* - защото разклащането или счупването е равнозначно на

избиването му – съвсем логично. „Дъвченето или говорът са затруднени, когато загубата, счупването или разклащането на тези зъби се е отразило чувствително върху тяхната нормална функция“. По нататък в това постановление ВС също казва: „Деянито е съставомерно и при избиването на само един зъб, ако това е довело до затрудняване на дъвченето и говоренето“, но веднага уточнява в едно друго свое решение № 1002/29.12.1981 г. по НД № 859/1981 г. на Трето НО: „За да се приеме, че е налице средната телесна повреда, трябва да предизвикаме такива затруднения, които имат практическа стойност и създават такива неудобства, които засягат нормалната функция на дъвченето и говоренето“ И по-нататък: „Частичното счупване на зъб, който не е до нивото или в близост до венеца, не представлява такова увреждане, което чувствително да се отразява на функциите на този зъб. Несъмнено това е затруднение, което не може да бъде премахнато, освен с надстрояване“, каквото е в конкретния случай. (цитира).

Затова моето възражение е, че следва да отмените осъдителната присъда по чл. 132 от НК и на база на това да постановите решение, с което да оправдаете нашия подсъдим поради недоказаност на престъпление по чл. 129 от НК.

И още един процесуален въпрос в тази насока. Още в първоинстанционния съд представителят на пострадалия даде съгласие евентуално да бъде приложен чл. 132 от НК само за причиняване на средна телесна повреда, така че съдът, позовавайки се на това съгласие, постанови присъдата си, но в това съдебно заседание представителят на пострадалия не призна и не даде съгласие, изобщо не спомена, ако примерно не е налице средна телесна повреда. Тогава по делото следваше да бъде постановена оправдателна присъда, ако не приемеше този случай, и затова ние в настоящия момент, и аз специално, предлагам в тази насока да не приемате твърденията, които представиха, както представителя на държавното обвинение, така и защитата на пострадалия, затова защото можете да отмените тази присъда и да постановите оправдателна присъда, защото тези дела се гледат по реда на частния характер, и в закона (в НПК) изрично е казано, че може да бъде осъдено лице по съдебното следствие, когато пострадалият изрично е дадено съгласие. За чл. 132 от НК е дадено съгласие – за средна телесна повреда, но по чл. 132 от НК - за лека телесна повреда

обаче няма. Именно в тази насока аз считам, че са налице условия да бъде отменена присъдата и да постановите нова, с която да оправдаете подсъдимия.

АДВ. Ч.: Уважаеми окръжни съдии, присъединявам се към казаното от колегата. Ще маркирам само допълнително във връзка с пледоарията на колегата - процесуален представител на пострадалото лице.

Свидетелите М. и Г. са поискани по време на досъдебното производство. Това, че не са разпитани в досъдебното производство, не означава, че те се фигурират там.

На второ място - този страшен побой, нанесен от подзащитният ни на Б., за който колегата говори, се вижда съвсем ясно на запис, който се намира по делото, и се вижда, че не подзащитният ни бие Б., а Б. бие подзащитният ни. Изведен на снимки този запис, ясно показва многобройните удари, които Б. нанася на подзащитния ни.

Няма да коментирам свободната интерпретация на всички свидетелски показания от страна на колегата Ч.. Както каза колегата К., по отношение на това има влязла в сила присъда.

Считам, че подзащитният ни е осъден по показанията на неучастващо по делото лице, на което пострадалият е заплатил. На това се гради медицинската експертиза. Това е съдебен експерт в „Съдебна медицина“ – София, на когото е заплатено за частен преглед. Според мен има значение, защото до ден днешен на корицата на досъдебното производство стои един сигнал, подаден от неизвестно лице, за това, че Б. е нападнал и бил подсъдимия (в случая), по който сигнал няма произнасяне на прокурор. Разходил се е този сигнал из няколко прокуратури и си стои без произнасяне. Този сигнал е основанието за образуване на настоящото дело. По този сигнал Б. е предпочел вероятно да отиде в „Съдебна медицина“ и да излезе той пострадалия и да не се установят реално фактите, довели до това. Ако подзащитният ми е виновен за нещо, както каза и колегата, то не е за повдигнатото и поддържано в настоящия процес обвинение.

АДВ. К.: Искам само да добавя нещо. Алтернативно, ако не приемете твърдяната от нас теза и да оправдаете подсъдимия, ще Ви моля с Вашето решение да потвърдите решението на първоинстанционния съд, както и

наложените санкции по него. Мисля, че те в пълна степен отговарят, както на фактическата обстановка, така и на вината на нашия подзащитен в този случай, и от какво и как е предизвикан.

АДВ. Ч. (реплика): Аз ще моля, когато обсъждате това, което казаха колегата Ч. и колегата К., да имате предвид само един факт по делото. От една страна, когато е станал побоя над Б. и са се обадили на тел. 112, с „Бърза помощ“ е откаран в болницата, има издадени фишове, медицински документи преди да се издадат от „Съдебна медицина“ тези неща, докато това, което говори Б. – той си изкарва медицинско, и то не от „Съдебна медицинско“, а от частна болница и 2 дена след това. Значи неговото медицинско, което не е издадено от „Съдебна медицина“, не е платено, а нашето, което е издадено от „Съдебна медицина“, е издадено по свидетелски показания и било платено, така че, ще Ви моля, когато ги съпоставяте тези неща и това, което говоря, да ги имате предвид всички тези неща, как превратно, просто по един абсолютно недобросъвестен начин се тълкуват пред Вас. И когато се говори за анонимни сигнали – непрекъснато подавани от някой, без да е установено дори от кого, за какви деяния става дума. Тук в случая може да изградим една хипотеза – така, както те обичат да изграждат, че анонимният сигнал може да е бил и от подс. Б., ако трябва да правим някакви умозакljučения в тази посока.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА на подсъдимия Б.: Доверявам се на защитниците ми. Поддържам казаното от моите адвокати. Няма какво друго да добавя

ПОСЛЕДНА ДУМА на подсъдимия Б.: Каквото прецените Вие.

Съдът се оттегли на тайно съвещание, след което обяви на страните, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11:48 часа.

Председател: _____

Секретар: _____